

ruze sadi in ž njo svinje redi; na ta način dobi on največ hasna od svoje zemlje, in ako bote Slovenci tako debele svinje imeli, ne bo manjkalo Vam tudi kupceev na nje, saj je od Vas bližje tje, kjer se svinje kupijo, veliko bližje, kakor od nas. Le naprej narodnjaki!

J. Maurer.

Sejmovi. Dne 4. maja pri sv. Trojici v Slov. gor., pri sv. Juriji na j. ž., v Gornjem Gradu, v Vidmu, v Slov. Bistrici in v Svičini. Dne 6. maja v Mariboru, pri sv. Petru, in v Brežicah. Dne 7. maja v Radgoni (za konje in govedo), pri sv. Lovrenci v Puščavi, v Središči in v Reichenburgu. Dne 8. maja pri sv. Miklavži na polji.

Dopisi.

Od sv. Petra pri Marib. Na belo nedeljo po večernicah je bila pri nas v zavodu šolskih sester jako lična in mična slovesnost. Deklice, ki jih šolske sestre odgojujejo, so ustanovniku zavoda in svojemu največjemu dobrotniku, mil. g. Marku Glaserju, čestitale za god in so na čast biserne njihove sv. meše, katero bodo prve dni maja obhajali, predstavljale „Božje usmiljenje“. Na odru je bilo postavljenih sedem utic, na vsaki strani po tri in ena na sredi. V vsaki utici je stala deklica, skrita za zagrinjalom; napis nad utico naznanja, kaj deklice predstavljajo: resnica, pravica, čistost, mir, strah božji, ljubezen in nad srednjo utico: Božje usmiljenje. Duša (deklica K.) sklene se svetu odpovedati in Bogu služiti, toda svet (deklica V.) jo vedno hodi motiti in skušati, da bi jo zopet k sebi zvalila, ali s sladkimi besedami, ali tudi z groženjem. Duša si išče zavetja in trka zdaj na eno, zdaj na drugo utico, pa povsodi jo odpravijo. Slednjič še potrka na vrata božje usmiljenosti. Božja usmiljenost poda skesani duši prijazno roko in jo pelje „k viru vse usmiljenosti“. Naenkrat namreč pade zagrinjalo in se vidita v plamenu presv. srce Jezusovo in Marijino. Povabljeni sosedje in Mariborski gosti so igro enoglasno cenili kot — izvrstno — krasno! Mil. g. kanonik Glaser so po končani igri povzeli besedo, rekši: „Kje bom jaz zdaj bisere našel za svojo biserno sv. mešo? Vi, nedolžni otroci, ki ste me danes tako razveselili, ste moji biseri, s katerimi se ponašam. Zahvalim se č. sestram in vam, drage deklice, za današnje veselje! Molite za me! Skorej bo me Gospod poklical na račun in bo djal: Daj odgovor od svojega hiševanja! Ako bo račun prav hud, ne vem, kam da bi se skrila, če ne za klošter? Molite, če jaz umrjem in me v grob položijo, da ta zavod ostane in živi.“

Iz Marenberga. (Posojilnica. Požar. Vreme.) Naša posojilnica ima v četrtek, dne 9. maja svoj občni zbor. Volil se bode namreč

novi ud v načelnitvo na mesto g. M. Strašeka, sedaj župnika na Peči. — Dohodkov je imela posojilnica v prvem četrt letu, t. j. od 1. svečana do zadnjega malega travna 12.737 fl. 84 kr., stroškov pa 12.689 fl. 47 kr.; po takem skupnega prometa 25.427 fl. 31 kr. Zares lepa svota za naš zapuščen okraj. Želeti bi bilo, da bi se bolj vdeleževali tudi prebivalci slov. Pogorja, izpod „snežne Kape“, zakaj tukaj boljše naložijo svoj denar, kakor kje drugje v „šparkasah“. Naša posojilnica namreč plačuje obresti po 5 $\frac{1}{2}$ %. S tem pa tudi podpirajo závod v okrajih, v katerem je pred štirimi leti še vse „tajč“ bilo; sedaj pa se vže slovensko uraduje v dveh pisarnah, v „posojilnici“ in pa pri vrlem gosp. beležniku. Torej na pomoč! Svoji k svojim! Nedavno dne 23. pr. m. smo imeli požar v Šmartnu pol ure od trga. Hud vihar in pa, da je bilo vse suho, pripomoglo je na enkrat popolnoma vpepeliti nekemu kmetu vse poslopje. Okajeno zidovje priča še o stanovanji človeškem. Ogenj se je iz dimnika, kjer so se prè vžgale saje, zatrosil na priležno poslopje. Pazite torej gospodarji, da boste imeli vedno očejene, ometene dimnike. Vreme, ki se nam je cele tri dni kujalo, obrnilo se je spet na bolje. Kapa pa še ima vedno „belo kučmo“. Morda bo se kaj kmalu na bolje obrnilo. Tukaj ljudje kaj mrjejo, sosebno v St. Jurji (na Remšniku) in pa pri sv. Jarneji. Spomlad jih pač zmirom nekaj seboj pobere.

Od sv. Lovrenca ob kor. železnici. (V veliko veselje) Slovencev se je zopet zrušila ena nemčurskih trdnjav Lehen ali Krätzenbach. Sicer je bilo staro zidovje že jako izluščeno in razpokano in tako se ni čuditi, da se je zasulo takoj pri prvem naskoku krepke in čvrste narodne vojske ter je pokopalo generalšribarja z županom vred. Na razvalinah pa se kmalu začne novo življenje. Staro nemčursko hujskanje se bode nehalo, in mir in zastopnost zavladata po vsej občini. Tudi se nadjamo, da novoizvoljeni odbor izpolni naše želje v vsakem oziru, ter zlasti prej ko slej odkaže domačemu jeziku prvo mesto v svojem uradu. Tako stopi potem tudi občina Lehen v vrsto svojih posestrim v Janževem vrhu, Kumenu in Smolniku, ki vse že več let slovensko uradujejo. To bode veselo vstajenje, katerega se bode veselil vsak poštenjak. — Naše onemoglo prusijanstvo pa radi te zmage Slovencev kar bruha svoj gnjev na vse strani. Ali to tudi lahko, zdaj vendar vidi, kako se mu rušijo tla pod nogami. Nekaj svojih strupenih slin poslali so celo po tukajšnjem barabu v Maribor, misleč, da bodo ž njimi nemčurstvu spet na noge pomagali, toda povemo Vam, zastonj je vse to, kajti Vaše dejanje in početje je predobro znano po svetu!

S Kumena na Pohorji. (Častna volitev.) Pri nas je bil prejšnji župan zopet iz-

voljen v župana. Volitev je bila enoglasna, kar je velika čast za župana, pa tudi za odbornike. Isto tako sta tudi narodna svetovaleca ravno tista, ki sta bila poprej. S to volitvijo se je toraj županstvu izrekla največja in najlepša zaupnica, ter se je tudi pokazalo, kaka zastopnost vlada v občini od časa, kar ji je na čelu župan G. Lampreht. Pred tremi leti, je vsa nemčurska druhal na vsa usta na župana upila in se drla; zelo brezimernih in žugalnih pisem, polnih psovka, se je to ponemčurjeno pritlikovje posluževalo, ter grdilo in ometavalo župana z najustudnejšim blatom. Župan pa se seveda vsega tega ni ustrašil, temveč je svoj posel izvrševal ves čas tako spretno in vestno, da se njegov urad prišteva med najboljše ter se mu je tudi očitno pri neki priliki od višje gosposke izreklo priznanje. Po vsej občini vlada sedaj mir, z obč. premoženjem se varčno gospodari in poslovanje vrši se točno in sicer čisto v domačem jeziku. Tisti, ki so toraj v svoji zlobnosti rovali in hujskali proti županu radi slovenskega uradovanja, ostali so lažniki ter se sedaj sami valjajo po blatu, s katerim so župana ometavali.

Iz Činžata na Pohorji. (Naša občina) ima popolnoma naroden odbor. Le to bi bilo želeti, da kmalu opusti staro šaro ter začne prej ko slej slovenski uradovati. Slov. odbor na čelu občine in pa nemško uradovanje, to je vendar neko smešno nasprotje! In ker je sedaj ravno velikonočni čas minol, ko se vse oživlja, vse vzbuja v novo življenje, tedaj mislimo in upamo, da se kmalu vzbudi in prerodi tudi urad v Činžatu v veselo domače življenje. Ti premilo spomladansko solnce pa, ki si že mnogo sre na zelenem Pohorji domači stvari pridobilo, ogrej tudi še vsa druga, ter užgi v njih neugasljivi ogenj svete domovinske ljubezni! G. Brzoneliju pa, županu iz Činžata, kličemo, kakor pred tremi leti: Le brzo naprej!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Jutri, dne 3. maja snide se zopet drž. zbor in nadaljuje posvetovanje svoje v drž. proračunu. Brez vse nevihte gotovo ne ostane, zlasti pri proračunu pravosodnjega ministerstva bode še več pritožeb in od raznih strank. — Katoliški shod se vrši na Dunaji veličastno, predseduje mu grof Blome, navzočih pa je veliko in najveljavnejših mož iz vseh krajev, razven iz Madjarije. — Izmed dež. poslancev štajarske vojvodine prizadeva si posebno nemški konservativec Kaltenegger za to, da podučni svoje volilce v vseh tacihi rečéh, ki se tičejo koristi kmečkih ljudi. Zadnje dni je bil koj na štirih krajih iz tega namena in na vseh so mu volilci živo pritrjevali, ko je rekel, da je v kat. cerkvi za vsa

ljudstva dovolj prostora in je krivica, če se stavi katero ljudstvo čez drugo. To je le resnica! — V Celovci bodo v kratkem nove volitve v mestni zastop in prikazuje se že neka stranka, ki ji ni po volji sedanja liberalna razvada v tem zastopu. Možje, ki v eno mer kriče: le nemški, pač niso nikjer dobri gospodarji! — V Gospej sveti na Koroškem praznuje se letos počenši z 11. dnem maja 1100letnica tamošnje slavne cerkve. — Poleg večih drugih dežel dobi tudi Kranjska to poletje volitve za dež. zbor. Naj si le izvoli vrlo kranjsko ljudstvo vrlih mož za svoje poslance! — Na Kranjskem ni veliko vinogradov, vendar pa jih je trtna uš vkončala že za 3260 ha. in največ v Krškem okraji. — Nekateri laški možje v Gorici škilijo radi čez črno-rmene meje, tje v Italijo, treznišim pa to preseda, vendar pa nič ne storé za to, da odpravijo take ljudi, vsaj iz mestnega starašinstva. Sedaj, ko bode nova volitev za nj, jim bode lahko to, ako jih je volja. — V c. kr. pošto v Trstu so vlomili tatje ter so odnesli iz nje 53.000 fl. Čudno, da je to mogoče sredi mesta! — Pevsko društvo „Adrija“ je hotelo v Barkovljah pri Trstu prirediti slov. veselico, ali laški župan mu je to zabranil. Se ve, ko bi bila veselica laška, bilo bi to vse drugače. — Na Hrvaškem se šopiri madjarski jezik sedaj že skoraj po vseh uradih in če pojde še tako naprej, bode k malu konec hrv. slave. — Ogerska vlada misli sedaj v resnici na to, da se odpravi mala loterija. Mesto nje pa se vpelje razredna, t. j. taka, pri kateri se kupi srečka, toda ona stane več goldinarjev. Nje pa si ubog človek ne more kupiti in torej obrne hrbet loteriji ali ka-li!

Vunanje države. Avstrijski poslanik pri sv. Očetu v Rimu, grof Revertera je nastopil svojo službo. — Pri mestnem uradu v Rimu so prišli veliki goljufiji na sled, celih 2 milj. lir manjka v kasah a tudi pri goljufih, uradnikih ni jih več. Tako je: ako se ščuje zoper kat. cerkev, prepravlja se tudi zvestoba. — Shod katol. mož v Španiji se je izrekel zoper vedne priprave na vojsko. Razsodnik v preprih naj bode papež a za to mu je treba — Rima. — Francoska vlada ni še popolnem varna, lahko, da ji je „nesrečni“ Boulanger še bolj nevaren v Angliji, kakor ji je bil na francoskih tleh. General pravi, da se vrne v oktobru na vsak način v Francijo, upa torej, da bodo dotlej njegovi možje že na vrhu, ali, kakor je sedaj podoba, ni za to veliko upanja. — Anglija je bojda za neko zvezo z Nemčijo, to pa tedaj, ako Nemčija ne pusti Rusov v Carjigrad. — V Berlinu biva te dni več poslancev tujih držav ter se posvetuje z nemško vlado glede Samojskih otokov na vzhodni strani Afrike. Vidi se, da še ima železni kancelar, knez Bismarck, „vajeti sveta“ v svojih rokah. — Ru-